

Leto I.

V Celju, dne 1. decembra 1926.

Št. 6

Projekt spomenika,

ki ga mislita postaviti Združeni Republiki Slovenska Kmečka in Hrvatska Seljačka svojima voditeljima ob tisočletnici ustanovitve Srbske Obznane.

Z našega muholovca.

Kaj nam letos prinese Miklavž?

Miklavž: (Jovanu, Ivici in Janezku):

»Vaša mamica Eshaezija pravi, da niste bili nič pridni. Posebno Janezek, ko je letos bil na dežju in ga je voda malo zmočila, je tako jokal, da se je čulo celo v nebeški Beograd (ter molodoval mamico, da ga potolaži s cukerkami iz Narodne banke. Zato dobite za leto 1927. samo — šibe.

Pozabljenost.

Profesor (ki pride pozno ponoči domov, sedi slečen na postelji): »Raca na vodi, nekaj sem še hotel storiti. — Pa kaj?« — (Ko je mislil pol ure): »Aha, sedaj mi pride na um: spat sem hotel iti.« S.

Kakor ženske.

A.: Ti, letos se zdi, da ne bo nič zime in snega.

B.: Znorim, če ne bo snega! Zakaj sem si potem kupila najmodernejšo snežne čevlje! Z.

Kmetič pred sodnikom.

Kmetiča je ovadilo grožništvo, da je lovil ribe v Girkniškem jezeru. Prišedši na dan razprave pred sodnika, mu je izročil povabilo, rekoč: »Gaspud, tale ceglec sem dobil.«

Sodnik: »Dobro, daj sem, da bom videl! Aha, ti si zatožen, da si lovil ribe.«

Kmetič: »Ja, ja, gaspud, je že prav, pa sem jih na svojim partu.«

Sodnik: »Dobro! Part je že tvoj, ampak voda je pa od g. kneza Windischgrätza.«

Kmetič se nato odreže: »Tako, gaspud sodnik! V ime pastave: Voda dol z mojega parta, v 24 urah!«

Sodnik (nekoliko v zadregi): »Oče, zakaj ste pa lovili ribe?«

Kmetič: »E vejste gaspud, sem jih mogu zato, ker so bežale, če bi pa ne, bi jih pa kar pobrav v cajno.« P.

Pri plesu.

Zdravnik: »Milostljiva ljubite men- da električne svetlobne kopeli, kaj ne?« S.

Tudi vzrok.

»Kaj naj postane vaš sin?«

»Muzikant.«

»Tako? Ali ima talent za to?«

»Tega ne vem, a za Božič je dobil od tete stare gosli.«

Mariborski dinstman.

Gospod (ki je po postreščku poslal neki gospodični šopek cvetlic): »Ali vas je gospodična vprašala, kdo ji je poslal te cvetlice?«

Postrešček: »Hm... da... vprašala je, če je bil to gospod z dolgim, neumnim obrazom.«

Gospod: »Vi ste to seveda zamakali.«

Postrešček: »Seveda... saj vas ne bom izdal.« S.

Pismo iz bele Ljubljane.

Tole pismo je zadnjič prifrftalo v naše uredništvo. Spočetka smo ga čitali z začudenjem, nato pa s čim dalje večjim zanimanjem. Podajamo ga našim čitateljem, da si sami napravijo sodbo o njem.

Prdragi gaspud vrednik!

Prej ko vam nadalje pišem vas morm srčno puzdravt vas in vso vašo Familjo. Namenu sm se biv pisat vam zatu kna vem če sm mandlc al babca. Kukr hote na mojm pučpis vidl sm jest tist Stricfrancil ud katerga ste dal v muhe tista pesmca. Sam tolk rečem de j dober k ne puznam tistga Zerata kje pesmca zložu. Če bga mov tist moment pr rok bga čist gutov po gobc s palca. Moja tastara se je pa smejala tku de me je začela glava bolt pa mje pol te z gumele skuhala in putužajila me je u postl de uzdravm. Še mje rekla de so u cajtengah sam tak ldje kso s ko-kršnegakol načina slavn in mudern. Arhitehti so na primer not ki zdelaja košna velka cerkv. Bankarotarji, ki za-šlužja velik gnarja, Optiki, ta velk pulitkarji, ženirji in spisatlni. Zdejim pa še jest lohka slavn ratu kso me dal u

cajtenge nadrukāt pa sm zdelov akcijs, kaku bom lohka še spisatl ratu dem še bi slavn biv in usak dan u cajtengah. En cajt sm mislu deb se dav volt u pargament u Beograd pasm sprevidu, de sm prestar za tašne stvari. Tudu me moja tastara ne psti, prav de se prveč tepeja tam dol pa bni kjer še nos razbov al pa jest kjermu drugmu. Sevede ona nič na ve ud puslanske muntete al mentalitete kukr se že reče, jest pa nism tolk pameten deb ji mogu dupuvedat, de naš puslanc lohka ravbaja, pa jeh vseglh nasmeja zaprt. Dons že verjame jutrp pa spet puzab, kaj sma se včerej menila. Ja kaj čmo, stara sma uba precej in tud moj ferstandkostn je začov pušat. Za zgled de je res kar pravm, vam bom povedov kaj mse je undan zgudl:

Kukr mam navada jest kađar be-rem košna biblioteka pa če morm jet kam na straniše al kam drgam, denem moj cviker u buklo za znamnje na kjer stran sm brav. Tku sm tud tist dn brav, pa me tastara pukliče u veškubaa, dem pubrav knofe s srajce dol, pa sm precšov in hmal nazaj pršov pa ni blo: pa ni blo u bukclah tega prpletga cvikerja. »Hudir« sm djav »ki pa je ta prklamana živrea ud cvikerja. — Če ga ni tele more nek drgje bit! — Ki b mogu bit? — Sam menda ni odšov stran in če ni sam šov stran ga je morov kjer udnest. Kdu je mogu ud-

nest cviker? — In če ga je udnesu, ga more tud met. In če ma cviker, znamnje de ga nuca in če ga nuca ga ma sam! Ja, če ga ma sam, zakva je pa pol mojga vzev? — Kar je je — jest vidm de mojga cvikerja nikjeder ni! — Tko sm se jeziv in mislu ki b mogu bit moj cviker. Pa sm tuhtov še naprej: »Jest sm djav, de vidm de mojga cvikerja nikjeder ni, jest pa videm sam s cvikerjem torej...!« — zgrabm se za nos in gor zašlatam ta moj prklamansk cviker! Pa recte po de se človek neb jeziv. Ja, tku sm včas zmejsan kukr fusbalisti k nimaju družga dela kukr sam pu travnikah trava teptat, žoga breat pa prganjat eden družga. Al pa tku zmejsan kukr naša pulitka u Beograd. Spuminam se, de sm brav, de je biv enkat na svet en vozu kso mu djal gorski vozu. Nabeden ga ni mogu udvezat, pa je pršov en pririjsk kral Aleksandr in je ta vozu pršekov s soja sabla. Naša pulitka je alzo glih tku zmejsana kukr ta vozu. Če se ne motm sm, pred prmerjov fusbaliste in pulitka. Res je tku, sedajn pulužaj u Beograd sem zdi glih tku zmejsan kukr košna tekma al dirka. Pr opoziciji so pulitkerji začel letet prot vlad, ekselenc ministr prezident je dav znamnje za dirka, gre se pa zatu kjer bo pred pršov na vlada. Men se zdi, da jo Pašić še narbl hitr briše čeprov je še bi star k jest. Vzumnovič pa more Radiča pred

V boljševiški šoli.

Učitelj: Drug Ivanov, učili smo se o ostrih kotih. Poišči mi, drug, tukajle v šoli primer ostrega kota!

Ivanov (čez par minut): Tvoje iks noge, drug učitelj, tvorijo dva taka kota!

Zera.

Med otroki.

Emilček, sin bogatega tvorničarja, sreča na ulici svoja tovariša in pravi ves vesel: »Meni je včeraj štoklja prinesla malega bratca!«

Fridi, veleposrednikov sin, se hitro oglasi: »O naša mama pravi, da bom jaz tudi dobil enega in da ga bo prinesel Miklavž!«

Jožko pa, sin tvorniškega delavca, pravi izavidno: »Lahko vama! Vaši starši kar naročijo štoklji ali Miklavžu, ker so bogati. Če pa hočejo naša mama kaj imeti, morajo trdo delati, da si potem lahko otroka kupijo...«

Našim čitateljem v vednost!

Všem našim čitateljem naznanjamo, da smo vsled tehničnih ovir preselili upravo in uredništvo našega lista v Celje, kamor naj se odslej vsakdo obrača. Uprava in uredništvo »Muh«, Celje, poštni predal 13.

saba purivat, zatu bl zadej ustaja. Gspud naš dohtar Kurošč b lohka tud precej hiter laufov, pa mu zmir cviker z nosa pada in on se zaletava zdej temu zdej unmu pud noge, drug se pa endruzga u stran purivaja. A ni tole glih tku k košna nogometna tekma? Moj sin Dolfe, kje za fusbališta pr Jadran pa kse uči za lerpobata pr Florjan in se velik zastop na pulitka prav de je res tku. Bote že oprosti, čem zdej udložu pisajne zatu kme ena bovha sakramensk kole in nagaja pam moja tastara pulkicov kje fahmanca za take zvali lovt, kjer moja tastara čeprav se na pulitka ne zastop je zlo muderna pa na bubikof ustrižena pa še kikle du kulena b nosila čebji pustu. Jest bji pustu de bjo nusila če je tku trapasta pa se bujim debse ne vidle hlače k jeh zmir nos tud doma.

Tko, pu ure sma jo loviša bovha z moja tastara pa sma jo srečen vlovla. Bote že uprosti k jo je moja tastara glih na tem papirji ubila na kjerem jest vam pišem. Tolk vam namreč pivem, de ne boste misl de je ta krvava packa ud kej družga. Mejken atentat na bovha še ni tašna stvar, deb se vi moral jeziti zato. Prov gutov pa nabo tolk kričanja kukr ga je zarad atentata na Musalinita. Ja, pozabu sm pvedat de so ble u Lublan demaštrancee zarad tega kso se študentje veselil, k je

Če se hočete od srca nasmejati, prosim citajte »Muhe«!

Ukor.

Žena (možu, ki pride natrkan domov): »Ali misliš, da lahko sedaj, ko si pri društvu za varstvo živali, prineseš vsak zvečer afno domov?«

Musalin srečen biv pa ga ni kugla zadela. Kukr pu navad so študentje kričal Živjo Jugoslavja, Živjo kral — pa jeh je pulicija razganjala. U Zagreb, kjer sm biv vlan, so pa pr mamifeštah študentje zjaš živjo republika, dol s Serbi, dol Pašec — pa jeh pulicija ni razganjala. Jest tega na morm zastopt.

Dons ta današn dan preden sm se spravu pisat tale pišmček sm biv pugledat tist spumink k stoji pred sudnija in ki pravja de še ni udkrit. Vidu sm ga, pa ni nič pukrit narbl lušne so pa tiste dve štange za fane ubejst. Glih take so k štange pred našga pu-kojnga Svitlega cesarja gradom Šenbrunam na Dunaji, pa so tud z glih tašna farbca pumalame kukr une pred Šenbrunam. To je dober de sma začel maš pumnemat lepote pa vmetnine večih mest. Sam nekej tle ni prov bjest reku. Včas je stav tam spumink ud presvitlega cesarja, zdej so pa tje dal Miklušiča, k nima s sudnija nič za upravit, de posluša tam uzdihe vbosih reštantov. — Alzo bo cajt dem jest tale moj skromn pisajne zaključ sam še nekej morm rečt pa se pripravlam kukr ta bulan na kahla. Moj sin Dolfe k se uči pr mehankarji za lerpobata prav de ste tist k se uči za lerpobata — a ne, de ste tist gspud ki dajejo Cajtenge drukat. Na src mam tud jest ana prošna ki mi pa tešku gre z jezika

Dobra krava.

Kmet hvali kravo na sejmu. »Vsak dan daje šest litrov mleka. Od tega prodamo deset litrov in dva porabimo doma.« Ne slutiš li, da je povedal kmet čisto resnico?

Zera.

Salonski pogovor.

Dva prijatelja sedita v gostilni in kramljata.

Prvi: »Poznal sem osemdesetletnega starca, ki se je poročil z dvajsetletno deklico. Že naslednje leto mu je povila zdravega dečka.«

Drugi: »Že mogoče. Včasih se dobi več podobnih slučajev. Tako sem jaz poznal prijatelja, ki je šel neoborožen po gozdu in srečal lisico. Vzdignil je palico, nameril, tlesnil z jezikom in lisica je padla mrtva na tla.«

Prvi: »To pa ni mogoče!«

Drugi: »Seveda je mogoče, če je stal izza njega lovec z nabasano puško.«

Zera.

Advokatska.

Advokat vpraša duhovnika: »Kaj mislite, kdo bi dobil pravdo, če bi se pravdala duhovnik in hudič?« — »Gotovo hudič,« odvrne duhovnik, »saj ima vse advokate za seboj.«

N.

namreč prost sm vas hotu če bme vi sprjel za svojga sotrudnka. Ne de bse hvalu lohka rečem de u mojim feršandkostn ni sam slama; gutov bse not dubl tud kokšn firkle sulj in že zdavnej sm reku, de b biv dober za kulportirja. Sevede mi morte javt za košna stranka držite dem vedu u katerem smišlu pisat ud pulitke. Pišemo pa lohka kar čmo sej ni tku, kukr je bfo včas. Takrat smo bli usi nezadovoln pa nisma smel tega rečt in zrawn smo kričat de sma zaduovln. Dons ta današn dan smo pa usi zaduovln, pa krčima de smo nezaduovln zatu kjer nam nubeden ne bran tega kričat. To si nej zapomneja tist ki kričijo, de je drukersk zakon preveč bavbavsk za nas. Nej pomislejo na tu, kdaj in kolk so smel pred dvejsetem letam pisat in drukat ud pulitke. Sej še men na gre u glava, de lohka njihove Ekselenc minister tku rišeja in cajhnaja de na veš kva de je.

Jest se torej upam de bom ratu pu vaš gnad spisatli in časupisnikerkukr ste vi zatu duvolte de vam s pošto kukr kolegi z vele spoštovajnem

kolegijanski puzdrav pušila

Francel s Trnovga

spisatli in budoč kulportir.

Pisano na dan 24 nuvembara mesca letošnga leta u Trnovm mesta Lublane.

Muke filozofirajo

Sedanja publika čita bolj literaturno zgodovino kot literaturo — mesto da bi jedli študirajo jedilni list.

Stara, najstarejša moda je bila ti gov list, a kmalu so jo opustili — ker je bila prepoceni. S.

Moje zahteve na žensko lepoto so zelo majhne: Zadovoljen sem z najmanjšo roko, najmanjšo nogo in najmanjšimi ustni. S.

Najžalostneje ob smrti kakenga pesnika so — nekrologi, ki mu jih posvečajo njegovi tovariši. S.

Kdor bi se hotel s pametjo boriti proti modi, bi dosegel isto, kot bi zlepa prigovarjal požaru ali hotel s parlamentariziranjem pregovoriti dež. S.

Če bi imeli obleko, ki bi bila zelo lepa in bi jo smele nositi ženske le na potu k vislicam, bi mnogo žensk začelo delati na to, da pridejo čim prej na »gavge«. S.

Če gre žena v vsej gali v umetniško razstavo, upa, da bo ona razstava. S.

Nagrade

za nabiralce naročnikov in oglasov 4300 Din razpisuje UPRAVA »MUH«, in sicer: 1. 2000 Din, 2. 1000 Din, 3. 500 Din, 4. 300 Din, 5. 100 Din, ter nadaljnjih 10 pa v obliki celoletne naročnine našega lista. Pravico tekmovanja ima vsak čitatelj našega lista, tako da dobi oni, kateri nam pridobi naročnikov in oglasov za najvišjo vsoto, prvo darilo (2000 Din) itd. Uprava bo vodila posebne sezname tekmovalcev. Vsak, ki se želi tekmovati, naj se javi upravi »Muh« z dopisnico, ki se mu dostavi lozadavno pooblastilo in potrebne tiskovine za nabiranje. Tekma se definitivno zaključi 31. marca 1927, tako da dobijo srečni nabiralci darila za velikonočne praznike v roke. Imena obdarovancev se objavijo v listu.

UPRAVA »MUH« CELJE
poštni predal 13.

Imenitna pogostitev.

Mesar: »No, kaj pa ti dobiš, Špelca?«

Mala Špelca: »Za 30 kron »futra« za pse.«

Mesar (med tem, ko zavija zahtevano): »Od kdaj pa imate pri vas psa?«

Špelca: »Psa nimamo nobenega, ampak gospod Drsk in gospa Trsk sta prišla k nam na obisk.«

Veda in film.

Učitelj: »Zadnjič smo govorili o zvezdah; kaj je to zvezda, Janezek?«

Janezek (samozavestno): »Zvezda ali diva se imenuje filmska igralka umetnica.« Zera.

Ideal in resnica.

Profesor: »Nekdaj sem fantaziral, kako bi bilo lepo na Triglavu zajtrkovat. Sedaj ko sem gori, pa sem pozabil zajtrk.«

Pustolovščine gospoda Bucka.

Gospod Bucek, mirna duša, včas ga preveč pokuša, pa mu zleze v lase, da je joj, trikrat gorje!

Če tako se ga naluka, se ves svet krog njega šuka, takrat Bucek je kot vrag, nihče več ni njemu drag, vse ongi, vse pobije, konec pa je polomije, da pomaga — kakopak Jaka z brcu mu na zrak.

Ko se zunaj mal' oddahne, jo počas prot' domu mahne, cesto meri križemkraz, Bucek, to pa dobro zna!

Pa nasprot mu pride dama brez kavčirja, čisto sama, Bucek misli: en poljub tudi zame ni še strup! In k objemu se že nagne, da poljub ji da sladak Bucek, mož junak in hraber, toda bil je — kandelaber.

Končno pride le domov, bod pozdravljen, domači krov! Toda priti not' — kako? Bucek, to bo težko šlo! In pri sebi Bucek reče: Dan's pa zares nimam sreče! In k hiši se vsede, noč pa svoje tajne prede

Velik zvon.

Tujec si je ogledal pravoslavno kapefo v Mariboru. Želel si je ogledati tudi zvon ter je dejal vojaku, ki nadomešča cerkovnika: »Zdaj pa si poidiva še ogledati vaš zvon.«

»A nemojte iti gore, čakajte jedan časak i donesem vam ga dole.« S.

Pri ženitovanjskem posredovalcu.

Gospod: »Moja nevesta mora biti lepa, izobrazena in bogata.«

Posredovalec: »Če pa tako najdem, se oženim rajši sam.«

DOŽIVLJAJ.

Vlak me je nesel proti Trstu. Sam sem bil na mehki blazini kupeja drugega razreda, šele v Postojni je vstopila dama krasne zunanosti. Navdušeno sem pomagal, da je odložila ogrtač in klobuk, jo posadil na nasprotni sedež in ji ponudil Vardar.

»Gospod prihaja iz Jugoslavije?« me je ogovoril srebrn, mnogo obetajoč glas.

Od Postojne do San Pietra besede, na poslednjem koledvoru poljub na brazzoleto mi ni branila. V Divači sem zastri okno, konduktar je zarožljajal z napojnico. Od Divače do Sežane iščem v slovarju v svoji glavi besede: ljubiti, strastno, vroče, na kolenih, upanje, hotel, noč itd. Srce mi klopoče po taktu koles pod menoj...

»To je nesramno, gospod, taka ponudba! Zapomnite si, da sem žena kapitana finančne kontrole v Postojni.«

Bum... Stisnem se v kot in opazujem skozi polzastrite vejice sledi pudra na baržunastih rosičah italijanske neznane breskvice.

»Opicinal! — »Zelo ste simpatični, gospodi!«

»Gospa, nisem mislil hudega! Srečen sem, da sem vas spoznal.«

»Poljub na roko ne zadostuje?«

»Na kolenih prosim še!«

»Vše preveč idealno, gospod! Jaz ljubim realnost!«

»Purissima! — Imam v roki listnico; po »nerodnosti« zleti en metulj (precejšnje velikosti, menda tistih več, ki se dajo raztrgati v sto manjših metuljkov) in pade na tla. S tujo pomočjo se metuljček pobere in zleti — za podvezico svilene nogavice. Ne spominjam se dobro, mislim pa, da sem ga hotel tam poiskati.

»Indiskrecija — čez mejo! — Še dva taka hotel Savoya — do jutra! — Še dva metulja —

»Controllo passaporti!!!« javlja »prevodnik. Dama se diskretno opravi in odide.

Dva miličnika mi pregledata legitimacijo, premerita zaničljivo in z najvljudnejšim »grazie« izgineta.

Pogovor med kritikom in pisateljem.

Kritik: »Na koncu drame bi se junak moral ustreliti!
Pisatelj: »Čemu?«
Kritik: »Da bi se ljudje zdramili!«

Tako nestrpno sem pričakoval neznanke, katere površnik je še visel zraven mojega; tako sem hrepenel, da odgrnem kopreno misterije in nezvesnosti, da sem ob pomirljivem tempu topota koles — zaspal.

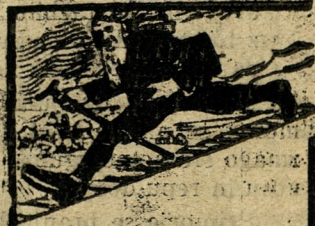
»Trieste — stazione centrale«, me vzbudi. Oblečem površnik, pograbim bagažo in se prerijem k izhodu. Tako zaspan se na neznanke še spomnil nisem.

Na izhodu karabinjer: »Dovolite, gospod! Zakaj ste oblekli ženski plašč?« Zmignil sem z rameni, karabinjer je pomežiknil z enim očesom, me porinil na rdeč avto in bil sem na kvesturi. Moral sem neznanke opisati in čez pol ure sem jo videl na hodniku. Prav nič ni branila in nič ni rekla »indiskretno«, ko je redarstvenik brezobzirno odpel podvezico in izvlekel metuljčke.

Zera.

Sprejmemo za naš list poverjenike za Ptuj, Novo mesto, Jesenice in Koroško proti dobri proviziji. Cenj. ponudbe na upravo »Mah«, Celje, poštni predal 13.

Tudi
stapost
ne ovira
pri hoji,
ako
nosite
čevlje
tvrdke

R. STERNECKI, Celje št. 72, povrhu tega pa si prihranite mnogo denarja, ker tako dobre kakovosti in tako moderne oblike nihče ne prodaja po tako nizkih cenah. — Ilustrovani cenik zastoj

8-6 Trgovci engro cene

Trgovina z mešanim blagom in dežel. pridelki

FRANC GRILEC

CELJE GABERJE

51-1 se priporoča cenj. odjemalcem.

GOLOB KARL

52-1 strojno mizarstvo

Celje Gaberje št. 12

se priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča dela. Delo solidno. Cene zmerne

Za pokale...

Pri ribolovu.

Primorja danes igrališče
je spremenjeno v bojišče:
S Primorjem bori se Ilir'ja,
sodnik kot brez glave dirja.

Publika z nogami cepeta,
žvižga, tuli, kar se da,
gonja je divja in besna,
situacija v resnici je resna.

Vojaška godba tud' igra,
hoben divje ropota;
zeleno polje kar bobni,
fudralisti škripajo z zobmi.

Sodnik v pisčalko piska,
na vse kriplje vrnika:
Da je žoga v avt skočila
(Ilir'ji situacijo rešila.)

Ah hudir, nikdo ga ne stiš!
Primorje kriči: »Pod nos se obriš!
ker z Ilir'jo držiš,
nas pa kar v nemar pustiš!»

Glej! Žoga ušla je pod kol,
šiberji z'jajo, da je bil gol!
Drugi kričijo: »Tiho hodite,
da po nosovih je ne skupite!»

Sodnik se poti —
ne ve, kaj se godi.
Kako naj sodi
in pravdo kroji?

Kot nor gor, dol leta,
z zastavco opleta
in tuli kot bik —
če ga vivisekira zdravnik.

Tu eden, tam drugi telebire,
ko vneto ga tretji kam cebne;
četrti pa sama se spotakne,
kot klada na zemljico frakne.

Prvi za spahnjeno nogo drži,
drugi mučico razbito hladi
z bistro vodicco hladno,
da rožicek prevelik ne bo.

Ilir'ja skoči na drugi juris:
Primorec, se nič ne bojis,
da zmago sramotno zgubis —
po nosu in repu dobis?

Primorje se brani obupno,
tolče, bje in skače brezupno;
v akcijo stopa Rdeči že križ,
Primorci na bučo pripopa obliž.

Boj je hudi končan,
znagalec z pokalom venčan,
ponosno jo šepa zdaj stran
hram, slop in poln ran.

Zera

Rada se vda temu splenu ter po cele ure sedi z njim ob vodi, saj
pri tem morda le vjame tudi — neumnega krapa...

Tolažba.

Gozd šumi nad mojo glavo,
šepeta ponosni gaj,
da minul je maj,
Nad menoj, nebo je plavo;
krvav je solnce sjaj,
odprt je raj!

V duši mi divja gorje!
Usoda me gorja pa —
vodi do obupa:
Ona me pustila je,
pustiš me brez upa!

Ah, ljubim jo, ljubim brezmejno,
trpim; grozno boli
in solze rodi
ljubezen breznaдна.
Z menoj tudi priroda trpi,
grimovje šumi:

»Lažeš, pokveka!

Priroda se tebi prešerno smeji,
ker norec si ti!
Le dvigni glavo!
V brezmejne daljave očesi upni,
glej malo bolje,
kaj se okrog tebe godi:

Nebo se plavo le tebi reži,
solnček od smeha rudi,
se za rejeno trebusček drži
in tebi, norčku tako govori:

»Če tvoja ta stara,
zate ne mara,
kaj moreš zato?
Če z drugim te vara,
zanj se s šminko krasi,
za njega na hubi si striže lasi,
za tebe še vedno — druge so trile...

Zera

Za Miklavževa darila

Vam nudi vse vrste bonbonov,
— čokolade in južnega sadja —

R. DEBENJAK,
trgovina

53-1 Celje, Kralja Petra cesta 15

Sveže in dobro

Kokošinehovo zelje

se dobi edinole v Gaberju št. 63 in
št. 154 kakor tudi vsak dan na Glavnem
trgu v Celju.

Švedski standard pisalni stroj „**HALDA**“ model 12
izdelek svetovno priznanega švedskega dela, industrije in tehnike.

Generalno zastopstvo za vso Jugoslavijo:

Ant. Rud. Legat & Co., Maribor, Slovenska ulica 7.

Telefon 100

Krajevni zastopniki se iščejo.

Telefon 100

Na novo urejena čevljarstva delavnica

R. Tkalčič

56-1 se priporoča cenj. občinstvu za obilen obisk. Cene zmerne. Postrežba solidna.

Samoprodaja

Meinl-ovih

proizvodov pri **K. LOIBNER**
trgovina specerije in delikatesa
CELJE, Kralja Petra cesta št. 17

Krojaška delavnica

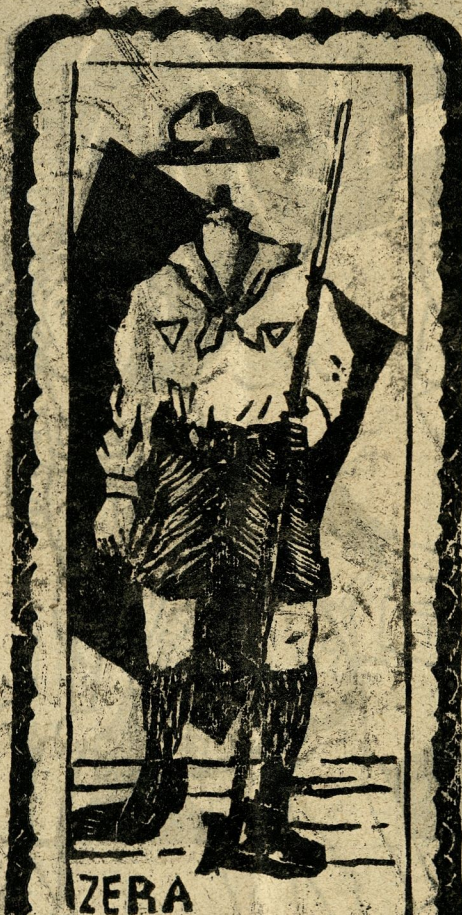
Rudolf Lešnik

CELJE, Mariborska cesta 11.

se priporoča cenj. občinstvu za naročila v to stroko spadajočih del.

Postrežba točna. 54-1 Cene zmerne.

Kultura.

ZERA

Vlada je razpustila skavte, potem pa je zopet dovolila, da smejo delovati. Kako je presekala ta gordijski voz, vidimo na sliki.

Naše cenjene naročnike,

ki se niso poravnali naročnine, prosimo, da to čim prej store, kajti uprava ima s tiskom lista velike stroške, nasprotno je pa naročnina tako nizka, da tistih borih par dinarjev pač lahko vsak pogreši. Uprava »Muh«

Franc Bernhardov sin

Gustav Bernhard

zaloga stekla in porcelana
Maribor, Aleksandrova 17
20-5 En gros. En detail.

Najboljše in najcenejše dalnatijsko

VINO

47-3 kupite pri trdku
I. P. MATKOVIČ
CELJE, Glavni trg št. 3

katera pošlje na zahtevo vzorec brezplačno!
Cene zelo primerne! Postrežba točna!

Foto-slike

izvršuje najbolje in najceneje fotograf
FRANJO PRIMOŽIČ
v Zidanem mostu
Gre tudi na dom ter se lahko naroči z dopisnico.

Vinko Vabič, Žalec

◆ kupuje po najboljših cenah hmelj.
◆ Prodaja najceneje vse vrste
◆ 27-6 umetnih gnojil.

JOS. HÖFER, Maribor,

42-4 10. oktobra ulica št. 2.

Trgovina z muzikalijami,
godbenimi instrumenti,
gramofoni in glasovirji.

Volna, pletenine, drobnina,
perilo, galanterija, parfumerija.

Zaloga „**KARO**“ čevljev
po originalnih cenah.

32-6 Gaspari-Faninger naslednik

Slavko Černetič,
Maribor, Aleksandrova c. 23.

35-3 **M. RAUCH**

Velikotrgovina stekla in porcelana
CELJE, Prešernova ulica št. 4.
Priporoča svojo bogato zalogo raznovrstnih
slik in vse v to stroko spadajoče predmete.

Na novo urejena električna brusarna

Pavel Blasutto

CELJE, Dečkov trg (poleg vojašnice)

se priporoča za brušenje v to stroko spadajočih del.

Cene nizke! Postrežba točna!

Kdor je doma v New Yorku.

Mate Amerikanca. Hm, ata! Jaz sem ljubljanske farne že sita. Povedi me raje v kakšno mesto v Jugoslaviji.

Restavracija „Narodni dom“, **F. KUNŠEK**

vinotat — Stajerska klet

MARIBOR 50-2 Andrej Oset.

4-3 fotograf

CELJE, Cankarjeva 9

Razširjajte naš list!

Premog „Peklenica“

38-5 Izvrstna, najcenejša kariva

Glasnik zastopnikov: Maribor, Cankarjeva ul. 1.

Listnica uredništva

Gdc. St. T., Ljubljana: Bomo porabili in prosimo, da nam se kaj pošljete. Hm, se nam pa zdi preveč osebna, kar bi nam lahko napravljalo stitnosti. Saj veste, da se ljudje hitro čutijo izaljene. — G. V. Z., Ljubljana: Stvarce se čitajo prijeto. Pride na vrsto!

Izhaja v Celju 1. in 15. vsakega meseca. — Naslov: Uredništvo in uprava lista „Muhe“, Celje, poštni predal 13. — Objavljeni prispevki se honorirajo, poslani rokopisi se ne vračajo. — Inserati: 65 x 1 mm Din 1.25. — Poštni čekovni račun št. 14.568 v Ljubljani. Naročnina četrtletno za Jugoslavijo Din 10.—, za inozemstvo Din 12.—. — Podružnica v Mariboru, Aleksandrova cesta 45.

Izdajatelj in odgov. urednik Polde Višnar v Celju. Tisk: Zvezna tiskarna v Celju, za likovno odgovarja Milan Cetina v Celju.